

SAND OPLYSNING ER KUNDSKAB OM TINGENE SOM DE ER

NUMMER 21	1. NOVEMBER 1921	70. AARGANG

GUDS FØRSTE BEFALING TIL MENNESKENE.

Af Dr. *C. L. Olsen.*

Oversat fra »Improvement Era« af *Niels F. Green.*

FØRSTE AFSNIT

»Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, . . . Mand og Kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: vorder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden.« (1. Mosebog 1: 27., 28.).

Det kan siges, at for nærværende Tid er der ikke et vanskeligere Emne at omhandle end *Ægteskabet* og Guds Befaling til Menneskene om at vorde frugtbare og mangfoldige. Mange er ligefrem bange for at komme nærmere ind paa Emnets Enkeltheder og søger derfor paa enhver tænkelig Maade at undgaa at besvare Spørgsmaal vedrørende samme. Hvis man udtaler sig om dette vigtige Spørgsmaal, bliver det almindeligvis kun ganske overfladisk. Der er vistnok ikke noget Emne af lignende Vigtighed som det i det citerede Skriftsted indeholdte, der

af Talere og Skribenter er blevet omhandlet med større Ulyst eller i hvert Fald diskuteret med større Forsigtighed end det foreliggende, ja, beklageligvis, endogsaa af Mænd og Kvinder, som er Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og hvorfor? Fordi vi er naaet til et saakaldt Civilisations-Standpunkt, hvor det formenes at være upassende at komme nærmere ind paa Emnets Enkeltheder. Men vi maa hævde, at Reformatoren John Wesley har Ret, naar han i et af sine paa engelsk skrevne Vers spørger, om det vilde være Ret, af Frygt for svage Mennesker, at tilbageholde *Sandheden*, som den er dikteret os ved Aandens Kraft; fremdeles, om det vil være Ret, paa Grund af dødelige Menneskers Raseri, at skjule Guds hellige Ord for dem, eller at moderere selve *Sandheden*, for at tilfredsstille vanhellige Menneskers Ønske. Wesley spørger: Hvad er vel det Menneske, hvis Haan og Modstand jeg frygter, og hvis Vrede og Had gør mig bange? Han besvarer Spørgsmaalet med at sige: Kun en Arving til Døden, en Syndens Slave, en Boble paa Havet.

Wesleys Vers lyder:

Shall I, for fear of feeble man,
The spirit's course in me restrain?
Awed by a mortal's frown, shall I
Conceal the word of God most high?
Shall I, to soothe the unholy throng,
Soften thy truths and smooth my tongue?
What then is he whose scorn I dread,
Whose wrath or hate makes me afraid?
A man; an heir of death, a slave
To sin; a bubble on the wave.

Ingen bør undslaa sig for, fra Talerstolen eller i skrevne Artikler, at bekæmpe falske Teorier og enhver Ting, som kan vildlede de Uerfarne, og hvorved Guds klare Ord bliver ignorerede. Det er vor absolute Pligt, baade i Tale og Skrift, at bekæmpe alle, som fremsætter falske Teorier angaaende Sam-

fundsspørgsmaal, og som modarbejder Herrens Ord og hans tilkendegivne Hensigter.

»Vorder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden.« Disse Ord var den almægtige Guds Ord til Adam og Eva i Forbindelse med den Velsignelse, han gav disse vore første Forældre, det første Ægtepar paa Jorden, som var forenede af Gud i evigt Ægteskab. Vi bør lægge vel Mærke til de citerede Skriftord: at Gud *velsignede* Adam og Eva, og at Guds Befaling til Adam og Eva som Mand og Hustru at »vorde frugtbare og mangfoldige« var knyttet til Velsignelsen, han gav dem. Herrens Ord var udtalt som en direkte Befaling til Adam og Eva, men gælder efter Sagens Natur for alle deres Efterkommere. De fra første Mosebog citerede Ord staar saaledes som Guds første Befaling til Menneskene. Herrens Ord var ikke givne som et Raad, men som en bestemt Befaling, og Befalingen har aldrig været forandret, modereret eller ophævet, men staar i fuld Kraft, idet den er lige saa bindende for Menneskene i vore Dage, som den var for vore første Forældre. Hverken Menneskenes Opfindsomhed eller den Ondes snedige Planer vil kunne forandre denne Sandhed. Guds første Befaling til Menneskene var ikke en midlertidig Befaling, men var en uigenkaldelig Lov. Enhver Befaling, som kommer fra den almægtige Gud, giver samtidig Loven, som Menneskene maa rette sig efter. De Bud og Love, som den almægtige og alvise Gud giver os, er nødvendigvis fuldkomne i deres Affattelse og kan ikke forandres i mindste Maade af Menneskene. Enhver Lov, som vi har modtaget af Herren, er i nøje Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorpaa Loven hviler.

Vi lærer fra Historien, at mange Mennesker fra Verdens første Tider til nærværende Tid har paa forskellig Maade og ved forskellige Midler modarbejdet Udførelsen af den Almægtiges Planer og hellige Hensigter ved at undlade at vise Lydighed mod Guds første Befaling til Menneskene, givet som en for alle gældende Lov. Men vé den Mand eller Kvinde, som

modarbejder Herren og danner deres egen Lov. Onam, denne selviske, beregnende Mand, gjorde dette, og det kostede ham hans Liv. Vi læser, at »de Ting, som han gjorde, var ondt for Herrens Øjne, og han slog ham ihjel.« (1. Moseb. 38: 8.—10.). Disse er klare og tydelige Ord. Læs de tre Vers. Onams Overtrædelse var af en saadan Natur, at han maatte lide Dødsstraffen. Befalingen givet til Onam og Hensigten med samme, samt hvorfor Onam nægtede at adlyde den ham givne Befaling; fremdeles, hvilken skændig Handling Onam begik, samt Straffen for Handlingen, er klart fremsat. Herren vil ikke lade sig spotte.

Der er mange i vor Tid, som mister deres Liv ved at synde mod Slægtformerelsesloven. Skønt vi ikke i vore Dage netop begaar *den* gruelige Synd, som de begik i forrige Dage, der ofrede deres Børn ved at overgive dem i Kobber-Afguden Moloks Ildfavn, og skønt den Dødsstraf, som ramte mange af de Israeliter, som i forrige Dage havde gjort sig skyldige i denne forfærdelige Synd, ikke direkte angaar os, saa kan vi dog være vis paa, at om den store Lovgiver Moses ledte Israels Folk i Dag, saa vilde han have Grund til paa det alvorligste at advare mange af Kirkens Medlemmer mod den almægtige Guds Straffedomme, som vil række ud til alle de Mænd og Kvinder, som følger de Ugudeliges Eksempel, enten ved fuldstændigt at unddrage sig Forældre-Ansvar, ved ikke at gifte sig, eller, hvis de er gifte, med Overlæg at forebygge Børneundfangelse eller bestemme, hvor mange Børn de vil have, saa de ikke i nogen nævneværdig Grad behøver at give Afkald paa Selskabslivets Fornøjelser, og unddrage sig Livets haarde Arbejde og Genvordigheder saa meget som muligt. Der findes mange, som, idet de har antaget det moderne Samfunds saakaldte Civilisation, er ivrige efter at benytte enhver Lejlighed til at underrette nygifte Folk og andre om, hvilken tilfredsstillende Ting det er, og særlig for Kvinder, at være i Stand til at »ordne« deres Liv paa en »intelligent« Maade, saa de ikke skal blive nogens Slave eller være en menneskelig »In-

kubator«. Nærværende Artikels Forfatters Virksomhed som Læge sætter ham i Stand til at indvinde Erfaringer i denne Henseende. Rettænkende Ægtefolk, som har valgt at adlyde Guds Befalinger og Naturens Bud og indtage det Standpunkt: med Beredvillighed og taknemmelige Hjærter at føre til deres Barm de Børn, de Aander, som Gud i sin Visdom har fundet passende at sende dem, saadanne Forældre bliver uden videre af de selvbestaltede »Samfundsreformatorer« erklærede at staa paa et mindre fremskredet Standpunkt i Henseende til Intelligens og Moralitet. Det bliver sagt, at opdrage store Familjer kunde være rigtigt for Pilgrimsfædrene og Pionererne, den Gang de kom her til Amerika, og endog være undskyldeligt for »Dagos«, men for oplyste Mænd og Kvinder, som lever i den nærværende Slægtgeneration, maa selve Tanken om at opdrage en stor Børneflok være »nerverystende« og afskrækkende! Der findes, desværre, ikke faa Personer i vore egne Kommuner, som godkender saadanne Anskuelser. Er det muligt, vil nogen spørge? Det er mere end muligt; det er en Kendsgerning. Og »Kendsgerninger kan ikke modsiges«.

Saadanne Teorier og Lærdomme som de nævnte, og saadanne Handlinger som de, der i denne Artikel er hentydet til, er i et og alt i Modstrid med sand Religion. Disse Teorier har deres Oprindelse i ugudelige Menneskers Sind. Men naar saadanne Teorier og Lærdomme først er bleven fremsatte og udgivet for god Samfundslære, findes der altid mange, som vil sanktionere dem. Nogle, hvis Hjærter er fordærvede, griber med Begærlighed Lejligheden til at »godkende« saadanne Teorier. Hvis ikke det var paa Grund af Syndens Magt over Menneskene, kunde Ord som følgende aldrig falde fra en Kvindes Læber: »Jeg ønsker ikke at føde Børn, bare for at de Store og de Rige kan faa dem at regere over, naar de vokser til.« »Jeg ønsker ikke at faa min Legemsform ødelagt for at behage nogen Mand.« »Hvis jeg ikke har Børn, vil jeg ikke savne dem.« »Jeg ønsker ikke at leve i vedvarende Ildebefindende, men jeg ønsker at nyde Fornøjelserne i Livet.« Lige

saa lidt som ædle, forstandige Kvinder kunde udtale saadanne Ord, vilde nogen ærekær og rettænkende Mand gøre sig saa lille og sige, at han var ude af Stand til at forsørge en Hustru, eller, hvis han er gift, bestandig raabe op om, hvad Familjens Underhold koster ham. Ikke heller vilde man høre en forstandig, rettænkende Mand, som nylig er gift, erklære, at han kun ønsker et Par Børn i sit Ægteskab, eller, hvad der vilde være endnu værre, høre ham sige, at han slet ingen Børn ønskede i sit Ægteskab. Saadanne Mænd og Kvinder som de, der fremsætter disse Udtalelser, sammen med alle de mange selvbestaltede »Reformatorer«, søger stedse at gøre Anvendelse af enhver Teori og enhver Ting, som, omsat i Udførelse, *netop vil føre til, at Guds første Befaling til Menneskene ikke kan blive gennemført.* Disse Mænd og Kvinder, hvis samfundsskadelige Virksomhed nærværende Artikel søger at belyse, gør ofte i deres Propaganda Brug af »Slagord« eller af kunstnerisk formede Udtryk og snedige Argumenter, som, naar de fremsatte Paastande bliver nærmere belyste og analyserede, viser sig at være fuldstændig uholdbare. Saadanne Personer som de, der har været hentydet til, tror naturligvis selv, at de er »kloge«, hvorimod Sandheden er, at de er »dumme«, idet deres Sind er formørket. De saakaldte »sygdomsforebyggende Apparater« o. s. v., som sælges af visse Handlende, er, naar de anvendes i upassende Øjemed, i Stedet for at være til Menneskehedens Gavn i sanitær og hygiejnisk Henseende, og i Stedet for at være »sygdomsforebyggende«, netop det modsatte. Det kan med Sandhed siges, at den upassende Anvendelse af disse Artikler, der har været hentydet til, virker i høj Grad helbredsnedbrydende. Det er en Selvfølge, at ethvert Middel, der bliver anvendt i umoralsk Øjemed, virker helbredsnedbrydende og legemsødelæggende. Rettænkende, forstandige Mænd og Kvinder, der ikke vil lade sig belære af saadanne Personer som de, vi har hentydet til, bliver af disse betragtede som stakkels uoplyste Mennesker, hvad Kønsvidenskab og Samfundslære angaar; men vi haaber, at denne

»Uvidenhed« maa vedvare, og at Menneskene maa vise Uvillighed mod disse Lærdomme og ikke følge de »Raad«, som bliver givne, ofte under videnskabelig Maske. Men lad sand Kundskab vedrørende Kønsliv og vedrørende Slægtformerelsens Evigheds-Betydning blive spredt blandt alle rettænkende Mennesker, saa at alle de, som offentlig eller privat forkynder saadanne vederstyggelige Lærdomme som de omtalte, og som praktiserer de ugudelige og forbryderiske Handlinger, der har været hentydet til, maa blive betragtet i deres rette Lys som Guds og Menneskers Fjender.

(Fortsættes.)

AFLØSNING.

Ældste Jens J. Larsen er afløst fra sin Mission i Danmark som Præsident for Københavns Konference med Tak for vel udført Arbejde.

Han afrejste den 28. Oktober med »Frederik VIII«.

EFTERAARSKONFERENCEN I BERGEN.

Konferencen tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 8. Oktober Kl. $8^1/_2$ med en Aftenunderholdning, arrangeret af Sangkoret under Ledelse af Korets Præsident Arthur Bjørndal med Ældste Eyolf Larsen som Dirigent og aabnedes med Sangen: »Messias han kommer«. Bon af Missionspræsident Aug. S. Schou. Følgende Program blev derefter udfort: Sangen: »Mon hjemme i Dalen jeg savnes«, med Ældste Eyolf Larsen som Solist, og »Send et frydfuldt Raab«, med Arthur Bjørndal som Solist. En Herrekvartet paa svensk: »Möts vi då«. Deklamation af Clara Hjørnevik: »Ildprofeten«. Sang af Koret: »Hosianna«, »Aftenrøster«, med Arthur Bjørndal som Solist, og »O, hvor herlig«. En Herrekvartet: »O, min Fader«. Tale af Missionspræsident Aug. S. Schou. Han komplimenterede

Koret for dets gode og præcise Sange. Slutningssang: »Skal vi svigte vore Pagter«. Taksigelse af Martin Halvorsen. Aftenunderholdningen blev givet for fuldt Hus.

Søndagsskolemødet Kl. $10^1/_2$ Form. ledes af Konferencepræs. Oluf K. Karlsen og aabnedes med Sangen: »Vær velkommen«. Bøn af Carl Fjeld. Sangen: »O Gud, jeg sov saa tryggelig«. Rapporter blev aflagt for Haugesunds Søndagsskole af Anton Birkeland, for Stavangers Søndagsskole af Forstander Carl I. Olsen og for Bergens Søndagsskole af Arthur Bjørndal.

Derefter foreslog Præs. Oluf K. Karlsen at løse Ældste Hilmar Bjorndal som Præsident for Bergens Sondagsskole og Ældste Sverre Jensen som 1. Raadgiver, da begge skal virke i Stavanger og Haugesund, ligeledes at løse Niels Karlsen som 2. Raadgiver i Stavangers Søndagsskole med Tak for godt udført Arbejde, hvilket blev enstemmig vedtaget. Derefter blev det foreslaaet at opholde i Tro og Bøn Oluf K. Karlsen som Forstander for Bergens Søndagsskole, som Raadgivere Eyolf Larsen og Arthur Bjorndal, som Sekretær Amanda Hagerup, Vicesekretær Ivar Flöisand og som Kasserer Ragnhild Kling. I Haugesunds Sondagsskole: som Forstander Anton Birkeland, som Raadgivere Anders Sjöbakken og Hans Hæggen. I Stavangers Søndagsskole: som Forstander Carl I. Olsen, som Raadgivere Carl Fjeld og Hilmar Bjorndal. Alle Forslag blev enstemmig vedtaget.

Et Program blev udført af Børnene under Ledelse af Arthur Bjorndal, der i alle Henseender blev udfort tilfredsstillende, til Ære for Børnene og deres Lærerinder. Missionspræs. Aug. S. Schou talte om Tobakkens skadelige Indflydelse paa Børn saavelsom paa Voksne og mindede alle om at erindre dette gennem Livet. Mødet sluttede med Sangen: »Ventende paa Høsten«. Taksigelse af Hilmar Bjørndal.

Mødet Sondag Eftm. Kl. 4 ledes af Præs. Oluf K. Karlsen og aabnedes med, at Koret sang: »Fra Himlens hoje Hvælv«. Bøn af Martin Halvorsen. Koret sang: »Stor Herren

er«. Præsident Karlsen udtalte sin Glæde og Taknemmelighed for Evangeliets Gengivelse og det hellige Præstedømme fra Gud, som hans Tjenere nu er iklædt. Forstander Carl I. Olsen rapporterede Stavangers Gren og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Præs. Oluf K. Karlsen gav Rapport over Bergens Gren og opmuntrede Søskende fremdeles at frygte og elske Gud. Præs. Karlsen foreslog at løse Hilmar Bjorndal som Grenskriver for Bergens Gren, Andreas Fosse som 1. Raadgiver til Præs. Oluf K. Karlsen, Sverre Jensen som Formand for Sangkoret og Johan Sætrum som Dirigent for samme, hvilket blev enstemmig vedtaget.

Missionspræs. Aug. S. Schou foreslog til Opholdelse i Tro og Bøn Kirkens Generalautoriteter: Orson F. Whitney som Præs. for den europæiske Mission og Aug. S. Schou som Præs. for den norske Mission, Oluf K. Karlsen som Præs. for Bergens Konference og Forstander for Bergens Gren, Clara Hjørnevik som Konferencesekretær, Ældste Hans Hæggen og Eyolf Larsen som Missionærer i Bergens Konference. Alle Forslag blev enstemmig vedtaget.

Præs. Oluf K. Karlsen foreslog Ivar Flöisand som Grenskriver, Alette Bjørndal som Organist og Carl Bjørndal som Dorvogter. Som Forstander for Stavangers Gren Carl I. Olsen, som 1. Raadgiver Hilmar Bjørndal, som 2. Raadgiver Carl Fjeld og som Sekretær, Kasserer og Organist Johanne Nygaard. Som Forstander i Haugesunds Gren Lars Birkeland, som 1. Raadgiver Anton Birkeland, som 2. Raadgiver Anders Sjöbakken og som Sekretær Edvarda Birkeland. Som Forstander i Aalesunds Gren Niels Andersen. Som Præs. for Sangkoret Anthur Bjørndal, som 1. Raadgiver Astrid Berentsen, som 2. Raadgiver Sine Gundersen, som Sekretær og Kasserer Ranghild Kling, som Dirigent Eyolf Larsen og som Organist Alette Bjørndal, samt Sangkorets Medlemmer. Alle de stillede Forslag blev enstemmig vedtaget. Koret sang: »I Østen stiger Solen op«. Hvorefter Ældste Hans Hæggen blev kaldt til at tale. Han var glad ved at være til Stede ved denne Kon-

ference, og fordi han tilhørte denne Kirke. Sagde at han havde levet i Amerika i mange Aar sammen med Sidste Dages Hellige og vidste, at disse var meget gudhengivne. Myndighed var i denne Kirke til at udføre alle hellige Ordinancer.

Præs. Oluf K. Karlsen foreslog at opholde i Tro og Bøn Ældste Hilmar Bjørndal og Ældste Sverre Jensen som Missionærer i Bergens Konference. Enstemmig vedtaget. Missionspræs. Aug. S. Schou sagde, at det var nødvendigt at have et eget Organ i den norske Mission, og at Søskende tillige havde fremkommet med et saadant Krav. Stillingen i Missionen var ganske tilfredsstillende. Der var indlemmet ved Daab over dobbelt saa mange Personer i de sidste 9 Maaneder, som der var i hele det forrige Aar.

Han opmuntrede Søskende til at være overbærende og kærlige mod hinanden. Foreslog at udgive et eget Organ for den norske Mission, dette blev enstemmig vedtaget.

Præs. Oluf K. Karlsen takkede for Enighed og Opmærksomhed, hvorefter Mødet sluttedes med, at Koret sang: »Priser Profeten«. Taksigelse af Carl I. Olsen.

Mødet Søndag Aften Kl. 7 aabnedes med, at Koret sang: »Fuld af Gerning er min Dag«. Bøn af Arthur Bjørndal. Salmen: »Skal vi svigte vore Pagter«. Ældste Eyolf Larsen talte om Tro paa Jesus Kristus som vor Forløser. Menneskene skulde søge at forstaa deres Stilling eller Mission paa denne Jord. Mange tror, at det er et Tilfælde, at Menneskene er kommet herned, men det tror vi ikke. Vi forstaar, hvorfor vi er kommet her og handler derefter. Menneskene vil ikke tro dette og forkaster Guds Tjenere, men det vil gaa det Land daarligt, som gør saadan. Til Afveksling sang Koret: »O, hvor herlig«. Missionspræs. Aug. S. Schou udtalte sin Glæde over at se saa mange til Stede. Grunden, hvorfor der var saa mange Religionspartier, var fordi at Menneskene har søgt at være uafhængig af Gud. Vi forkynder den sande Gud med den samme Magt, som i gamle Dage. 2000 Missionærer fra denne Kirke er ude og prædiker dette uden Løn eller Betaling, fordi de tror

paa Evangeliets Sandhed. Koret sang: »Messias, han kommer«. Taksigelse af Ældste Sverre Jensen.

Mødet Mandag Aften Kl. 8 aabnedes med, at Koret sang: »Fader vor i Himlen«. Bøn af Missionspræs. Aug. S. Schou. Koret sang: »Fred hviler over Land og By«. Præs. Oluf K. Karlsen sagde, at Gud var den samme i Dag, i Gaar og til alle Tider og aabenbarer sig til sine Tjenere nu som før. Carl I. Olsen afgav Rapport over Stavangers Ungdomsforening og den kvindelige Hjælpeforening. Præs. Oluf K. Karlsen over Haugesunds Ungdomsforening, den kvindelige Hjælpeforening og de unge Mænds Uddannelsesforening i Bergen.

Clara Hjörnevik gav Rapport for Unge Kvinders Uddannelsesforening i Bergen. Anna Smedstad gav Rapport for den kvindelige Hjælpeforening i Bergen og samtidig udtalte hun sin hjertelige Tak til Sostrene for deres udmærkede Arbejde.

Præs. Oluf K. Karlsen foreslog at løse Sverre Jensen og Hilmar Bjorndal som Raadgivere i unge Mænds Forening i Bergen, Andreas Birkeland som Præsident for Ungdomsforeningen i Haugesund og Anders Sjöbakken og Lars Birkeland som Raadgivere, Kari Birkeland som 2. Raadgiver i den kvindelige Hjælpeforening i Haugesund. Disse Forslag blev enstemmig vedtaget. Foreslog derefter at indsætte i unge Mænds Forening i Bergen Oluf K. Karlsen som Præsident, som Raadgivere Eyolf Larsen og Arthur Bjørndal, som Sekretær Harald Helgesen, som Præsidentinde i unge Kvinders Forening i Bergen Clara Hjörnevik, som Raadgivere Constance Odland og Ragnhild Kling, som Sekretær og Kasserer Rachel O. Moe, som Præsident for Ungdomsforeningen i Stavanger Carl I. Olsen, som Raadgivere Gurine Friestad og Carl Fjeld, som Sekretær og Kasserer Dagny Nygaard, som Præsident for Ungdomsforeningen i Haugesund Anton Birkeland, som Raadgivere Sverre Jensen og Hans Hæggen, som Sekretær og Kasserer Edvarda Birkeland, som Formand for Dekoration og Fester i Bergen Arthur Bjørndal, som Præsidentinde i den kvindelige Hjælpeforening i Bergen Anna Smedstad, som

Raadgivere Bertha Hansen og Martha Bjørndal, som Sekretær Amanda Hagerup, som Kasserer Astrid Berentsen, som Lærerinde Martha Bjørndal, samt 12 Distriktslærere. Som Præsidentinde for Stavangers kvindelige Hjælpeforening Hanna Torgersen, som Raadgivere Gurine Friestad og Agnes Andersen, som Sekretær og Kasserer Dagny Nygaard. Som Præsidentinde for den kvindelige Hjælpeforening i Haugesund Nikoline Pettersen, som Raadgivere Olava Sjöbakken og Kristine Gröset, som Sekretær Edvarda Birkeland. Ligeledes Kvindeforeningen i Aalesund saaledes som den nu er organiseret. Alle Forslag blev enstemmig vedtaget.

Til Afveksling blev sunget: »Ydmyg med Ærbødighed«. Hvorefter Missionspræs. Aug. S. Schou talte. Det var af stor Interesse for ham at høre de forskellige Rapporter, særlig naar der er Fremgang. Salmisten siger: »Det er godt som Brødre at bo tilsammen, for da har vi Fred«. Han raadede alle til at være sparsommelige og lægge til Side det, som var muligt at lægge hen, ikke at udgive Penge til unyttige Ting, da vi fremdeles gaar vanskelige Tider i Møde. Koret sang: »Til Kamp«. Taksigelse af Ældste Eyolf Larsen.

Konferencen sluttedes med en Fest Tirsdag Aften under Ledelse af Arthur Bjørndal. Der blev serveret Chokolade og Smørrebrød, og et godt Program blev udført, som tilfredsstillede alle. *Hilmar Bjørndal,*

Grenskriver.

Saa stakket er Livet hernede, aa, hvorfor forstaar vi dog ej Af Sol og af Smil at sprede et Væld paa hverandres Vej!

Der hører Ærlighed og Mod til at erkende Sandheden. — Har Læseren disse to Egenskaber?

EFTERAARSKONFERENCEN I AALBORG.

Konferencen aabnedes Lørdag Aften den 8. Oktober med et Møde, som blev ledet af Præs. John H. Jørgensen. Salmen: »Vor Gud, vi til Dig raabe!« Bøn af Ældste Emil Sandberg. Salmen: »Vaagn op, hør Røsten lyder«. Ældste Chr. M. Nicolaisen fra Aarhus Konference talte om »Gud som et personligt Væsen«. Ældste Carl Madsen fra Aarhus Konference talte om »Evangeliets Sandhed«. Til Afveksling Salmen: »Priser Profeten«. Ældste Orla Nielsen fra Hjørring Gren talte over Emnet »Sand Tro og falsk Tro«. Salmen: »Mon hjemme i Dalen jeg savnes«. Taksigelse af Ældste J. C. Olsen.

Søndagsskolens Konference Form. Kl. 10. Salmen: »Vær velkommen Søndag Morgen«. Bøn: Th. Therkildsen. Salmen: »Du kan lette hvert et Fjed«. Ældste Orla Nielsen afgav Rapport for Hjørring Søndagsskole. Ældste Vald. Gerlach afgav Rapport for Aalborg Søndagsskole. Et udmærket Program udførtes i Spørgsmaal og Svar af 1. Klasse fra Hjørring og derefter 3 Klasser fra Aalborg. Sang, Musik og Oplæsning imellem de forskellige Klasser. Ældste Chr. M. Nicolaisen, Carl Madsen og Præs. John H. Jørgensen talte til Børnene. Missionspræs. Carl E. Peterson komplimenterede Skolens Leder, Lærere, Lærerinder og Elever for det veludførte Program. Skolen sluttede med Salmen: »Alle Vegne, hvor jeg vanker«. Taksigelse af Ældste Niels Andersen, Hjørring.

Mødet Kl. 2 begyndte med at synge Salmen: »Morgenrødens Straaler bryde«. Bøn af Ældste J. C. Olsen. Salmen: »Fryd Dig, o Jord«. Ældste Niels Andersen talte om timelig og aandelig Udvikling. Ældste Chr. M. Nicolaisen bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Salmen: »Stor Herren er, og til hans Pris«. Ældste Carl Madsen talte om Bibelen som Sandhedens Ord. Salmen: »Elskte Zion stærk Du stande«. Ældste Orla Nielsen talte om Kærlighedens store Princip. Præs. John H. Jørgensen talte om »Tro paa Bibelens Ord«.

Missionspræs. Carl E. Peterson talte om Mormonismens Filosofi. Sang af Koret. Taksigelse: Ældste Emil Sandberg.

Mødet Søndag Aften Kl. 7 aabnedes med Salmen: »Hvad var skuet udi Himlen«. Bøn af Ældste Vald. Gerlach. Salmen: »Messias han kommer«. Præs. John H. Jørgensen talte om »Guds Rige«. Sang af Koret: »Se jeg staar ved Døren«. Ældste Orla Nielsen talte om »Sandhedens store Princip«. Koret sang: »Jerusalem«. Missionspræs. Carl E. Peterson talte over Emnet: »Dette er det evige Liv, at kende den eneste sande Gud og den, han udsendte, Jesus Kristus«. Sang af Koret: »Fuld af Gerning er min Dag«. Taksigelse: Ældste Chr. M. Nicolaisen.

Mødet Mandag Aften Kl. 8 begyndte med, at Koret sang Salmen: »Fader vor i Himlen«. Bøn af Ældste Th. Therkildsen. Salmen: »Vor Gud, vi til Dig raabe«. Der blev stemt for Kirkens Generalautoriteter samt for John H. Jørgensen som Konferencepræsident, Orla Nielsen som omrejsende Ældste i Hjørring, Brønderslev og Frederikshavns Gren, A. J. Kemper som Forstander for Brønderslev Gren, Niels Andersen som Forstander for Hjørring Gren, M. P. Jacobsen som Forstander for Frederikshavns Gren. Som Forstander for Aalborg Søndagsskole Konrad Klitgaard, 1. Raadgiver J. P. Jensen, 2. Raadgiver Edvard Giesing og Sekretær Karlo Klitgaard. Som Præsidentinde for Aalborg kvindelige Hjælpeforening Marie Gerlach, 1. Raadgiver Maren Jørgensen, 2. Raadgiver Johanne Petersen, Sekretær Winefred Jensen og som Kasserer Petrea Olsen. Som Præsident for Aalborg unge Mænds Forening Jens C. Olsen, 1. Raadgiver A. West, 2. Raadgiver Th. Therkildsen og som Sekretær Aage Jørgensen. Som Præsidentinde for Aalborg unge Kvinders Forening Marie Klitgaard, 1. Raadgiver Agnes Gerlach, 2. Raadgiver Ellen Hansen og som Sekretær Agnes Petersen. Til Afveksling Sang af Koret. Missionspræsidenten talte om, hvorledes vi kunde oparbejde Interesse og faa mange til at komme til Møderne. Sang af Koret. Taksigelse af Ældste Orla Nielsen.

Tirsdag Aften den 11. Kl. 8 afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en Fest med et godt Program og en Bazar til Fordel for de Trængende.

EFTERAARSKONFERENCEN I AARHUS.

Konferencen begyndte den 15. Oktober med et Rapportmøde, der aabnedes med Salmen: »Hav Tak for Profeten«. Bøn af Niels Jensen. Mødet fortsattes med at synge Salmen: »Guds Aand som en Ild«. Konferencepræs. L. Larsen gjorde nogle indledende Bemærkninger. Missionspræs. Carl E. Peterson udtalte sin Glæde over at se saa mange til Stede og haabede, at vi vilde faa en god Konference. Ældste H. C. Hansen aflagde Rapport over Randers Gren, som havde vist lidt Fremgang. Udtalte sine gode Følelser om Arbejdet. Ældste William Petersen afgav Rapport over Odense Gren, der ogsaa havde vist lidt Fremgang trods det, at de maatte holde Møder i et privat Hjem. Ældste Elis Tronier gav Rapport over Esbjerg Gren, som viste god Fremgang; de havde samlet de adspredte Søskende, organiseret en Ungdomsforening, en god Søndagsskole og et Sangkor. A. M. Jorgensen fra Esbjerg stadfæstede Troniers Udtalelser. Emil Thomsen aflagde Rapport over Silkeborg Gren, hvor der ikke var nogen særlig Fremgang begrundet paa Mangel af Lokale. Udtalte Haabet om en Forbedring i Fremtiden. Præs. L. Larsen gav Rapport over Aarhus Gren og opmuntrede alle til at hjælpe til med at rulle Værket fremad. Derefter sang Koret en udvalgt Sang.

Ældste Orla Nielsen talte derefter om vore Pligter som Guds Folk og vort Ansvar overfor vore Medmennesker. Ældste Johannes Rasmussen fra Randers Gren talte om Missionsarbejdet. Præs. Lars Larsen fra Odense talte derefter om vore Pligter og vort Ansvar. Præs. John H. Jørgensen fra Aalborg bar sit Vidnesbyrd om Sandheden og omtalte Tilstanden i

Aalborg Konference, som var god, og sagde, at den sidste Konference var den største, som har været holdt de sidste 8 Aar. Koret sang: »Se Guds Gaver«. Taksigelse af Ernest Jensen.

Konferencen fortsattes Søndag Morgen Kl. 10 med et Søndagsskole-Program under Ledelse af Forstander Ældste Thorleif Jacobsen, der bød alle Velkommen. Salmen: »Vær velkommen« blev afsunget, Bøn af Lars Larsen fra Odense, Salmen: »Da Du styrket fra Dit Leje«. Korlektie ledet af Asta Jensen. En Solo »Jesus, jeg mit Kors har taget« blev sunget af Asta Jensen.

Overhøringen begyndte med 1. Klasse, Lektie: »De ti Bud«. Til Afveksling blev der sunget en Sang: »Kastes Du paa Bølgen om« af 3. Klasse. Derefter blev 2. Klasse hørt i Lektien: »Profeten Daniel«. En Violinsolo af Knud Sørensen. 3. Klasse blev hørt i Lektien: »Moses«. 2. Klasse sang en Sang: »God Morgen, mine Venner smaa«. En Orgelsolo af Gudrun Thomsen. Derpaa gav Skolens Forstander en Oversigt over Skolens finansielle Stilling. Til Afveksling blev Salmen: »O, sig hvad er Sandhed« afsunget. Derefter talte Missionspræs. Peterson om Søndagsskolens Betydning i en Menighed, om hvorledes Søndagsskolearbejdet skulde udføres. Sammenlignede Børnene med Jesus af Nazaret, da han kom ind i Jerusalems Tempel, hvor han spurgte og svarede de lærde Mænd, og hvoraf vi ser, at Metoden i Søndagsskolen nu er den samme som dengang. Talte derefter om Profeten Daniel som et Eksempel for alle unge Mennesker. N. P. Thomsen takkede derefter Lærerinderne og Børnene for deres Arbejde i Søndagsskolen. Takkede ligeledes de Fremmede, fordi de var kommet for at høre paa Børnene. Skolen sluttede med Salmen: »Lad hvert et Hjærte frydes«. Taksigelse af Ældste Orla Nielsen fra Aalborg Konference.

Konferencen fortsattes med et Møde Kl. 12, der ledes af Præs. L. Larsen. Mødet aabnedes med Salmen: »Saa sikker en Grundvold«. Bøn af Emil Thomsen fra Silkeborg. Koret sang:

»O, Helligaand«. Ældste Chr. M. Nicolaisen talte om Aabenbaring og de forskellige Religionssamfund her paa Jorden. Helgo Jensen fra Randers Gren bar sit Vidnesbyrd, og hvorfor han havde annammet Evangeliet. Ældste Carl Madsen talte om sine Barndomsdage, sin Tro og Overbevisning. Omtalte vor Stilling her paa Jorden. Koret sang: »Jeg trænger Dig hver Stund«. Ældste H. C. Hansen talte om Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave og dens Betydning. Præs. John H. Jørgensen fra Aalborg talte om et godt Eksempel, Bønnens Nødvendighed og Frelserens Mission. Mødet sluttedes med Salmen: »Du, som dadler og fordømmer«. Taksigelse af Præs. L. Larsen.

Konferencen fortsattes Kl. 7 Søndag Aften, ledet af Præs. L. Larsen. Der aabnedes med Salmen: »Kom, Hellige fremad og frygter ej«. Bøn af Chr. Rasmussen. Koret sang: »O, Herre lad mig komme frem«. Ældste Niels Sørensen udtalte sin Glæde over at være til Stede og se saa stor en Forsamling. Omtalte Kristi Mission og hans store Arbejde for os. Derefter sang Ældsterne N. Sørensen, E. Tronier og Søster Christensen: »O, min Fader«.

Missionspræs. Carl E. Peterson talte derefter om det evige Liv og Kundskabens Magt. Adams og Evas samt Kristi store Mission. Mødet sluttedes med Salmen: »Fader vor i Himlen«. Taksigelse af Ældste Elis Tronier.

Mødet Mandag Aften Kl. 7 ledes af Præs. L. Larsen. Mødet aabnedes med Salmen: »Priser Profeten«. Bøn af A. M. Jørgensen fra Esbjerg. Koret sang: »Israels Genløser«. Derefter afgav Præs. L. Larsen Rapport over Aarhus Grens Tilstand. Missionspræs. Carl E. Peterson talte om »Tiendelovens Betydning«. Kirkens Generalautoriteter blev foreslaaet til Opholdelse, hvilket blev enstemmig vedtaget. Det blev foreslaaet at afløse Lauritz Larsen som Præsident for Aarhus Konference tilligemed hans Raadgivere N. Jensen og E. Jensen samt alle Forstandere i Konferencen og alle Funktionærer i Aarhus Gren, hvilket blev enstemmig vedtaget. Derefter blev

det foreslaaet at opholde som Præsident for Aarhus Konference Ældste Niels Sørensen, som Konferencesekretær og Ejendomsbestyrer Lauritz Larsen, som Forstander for Randers Gren Carl Madsen, som Forstander for Esbjerg Gren Elis Tronier, som Missionær i Esbjerg Gren William Petersen, som Forstander for Odense Gren Hans C. Hansen, som Missionærer i Aarhus Gren Chr. M. Nicolaisen og Johannes Rasmussen, som Forstander for Silkeborg Emil Thomsen med M. Carlsen som Medhjælper. Som Forstander for Aarhus Søndagsskole P. L. Olsen, 1. Raadgiver Niels Jensen, 2. Raadgiver Lauritz Larsen, Sekretær og Kasserer Asta Jensen. Som Præs. for Ungdomsforeningen Johannes Rasmussen, 1. Raadgiver Chr. Sørensen, 2. Raadgiver Hedvig Jespersen, Sekretær og Kasserer Gudrun Thomasen. Som Præsidentinde for den kvindelige Hjælpeforening Margrethe Jensen, 1. Raadgiver Marie Haun, 2. Raadgiver Valborg Kirstine Olsen, Sekretær Carla Jensen og Kasserer Anna Larsen. Thorleif Jacobsen blev beskikket til at virke i Aalborg Konference. N. P. Thomsen indsattes som Præsident for Lærerne i Aarhus Gren. Alle de stillede Forslag blev enstemmig vedtaget.

Konferencens sidste Møde blev afholdt Tirsdag den 18. Oktober under Ledelse af Margrethe Jensen. Der blev udført et godt Program, Forfriskninger blev serveret og tillige var der arrangeret en udmærket Bazar.

Det er som oftest visere at tie end at tale, thi man kan altid tænke, men ikke altid sige, hvad man tænker.

Naar han har trukket sig tilbage til det guddommelige Tilflutgssted inde i sig selv og forbliver der, er han fri for Synd.

KORRESPONDANCE.

Narvik, Norge, 23. Oktober 1921.

Til »Stjernen«s Redaktor Carl E. Peterson.

Idet jeg for en Gangs Skyld beder om Plads for nogle faa Linjer i »Stjernen«, haaber jeg, det ikke maa blive paa Bekostning af noget andet Stof, der muligvis kræver større Opmærksomhed fra Redaktionens Side.

Hvad jeg nærmest vilde fortælle er følgende: Narvik var en Gang en af de mest blomstrende Grene i vort Land, da vi havde Missionærer blandt os, og kunde blandt vor Søskendekreds tælle mange dygtige Mænd og Kvinder.

Imidlertid greb Emigrationens Aand haardt i flere, og der blev en Masseudvandring. Da saa 1914 med sine mange Rædsler indtraadte, blev Missionærerne kaldt herfra, og vi blev overladt til os selv, med Undtagelse af nogle korte Besog af Ældsterne i Trondhjem.

Vi folger interesseret med i det, som eventuelt kan gores for at faa Ældster fra Amerika hertil Landet. Vi haaber dog, vore Repræsentanter, der har Indflydelse i de politiske Kredse, baade herovre og i Washington, maa faa det hele tilfredsstillende ordnet med det allerførste.

»Stjernen« er os en velkommen Gæst. Den læses med Interesse baade af Soskende og Venner. Vi har mange interesserede Venner, der undersoger Kirkens Lærdomme, og vi har Haab om at se en Del af disse slutte sig til Kirken i en nær Fremtid. Det, som mangler, er Missionærer, thi om vi kun havde én Missionær og et Forsamlingslokale, saa kunde vi i Fællesskab fremme og udbrede Sandheden.

Til Slut de venligste Hilsener til alle »Stjernen«s Læsere, og Dem selv specielt, fra Deres Broder i Evangeliet

Emil Evensen.

DØDSFALD.

Hans A. Pedersen afgik ved Doden i sit Hjem i Logan, Utah, den 6. Oktober. Han fødtes den 13. August 1862 paa Bjorkoen, Nordland, Norge, langt hinsides den arktiske Cirkel. Han ankom til Logan, Utah, i Aaret 1880, hvor han var respekteret og agtet af Folket for sin Dygtighed. Han har indtaget mange ledende Stillinger i Byen. Han har været Biskop, og ved sin Død var han Raadgiver til Logan Stavs (Stifts) Præsident.

Han har været to Gange paa Mission til sit Fodeland.

Det var vort Privilegium paa vor Mission i Nordland at indlemme Br. Pedersen i Kirken ved Daab den 23. August 1876.

Vi glemmer aldrig denne højtidelige Daabshandling i Fjorden ved den smukke Ø i Midnatssolens Land.

*

Soster Johanne Hansen, Jens P. Hansens Hustru, afgik ved Doden den 24. Oktober paa Bispebjerg Hosiptal. Hun blev fodt i Skelskor, Sjælland, Danmark, den 10. Februar 1884 og indlemmet i Kirken den 16. September 1909.

Begravelsen foregik paa Bispebjerg Kirkegaard fra det store Kapel under stor Deltagelse. Vort Sangkor sang: »O, min Fader«, »Naar Verden er kold« og »Nærmere Gud til Dig«. Præs. Carl E. Peterson talte over Livet nu og Livet efter Doden.

INDHOLD:

Udgivet og forlagt af CARL E. PETERSON, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).